

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 3 P-170/2021-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu pojedincu Gordani Njari, u pravnoj stvari tužitelja ADRIA RIJEKA d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB 07638053150 kao pravni sljednik HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, Užarska 28, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković odvjetnik iz Rijeke u ime i za račun stečajnog dužnika Opeka d.d. u stečaju Osijek, Vukovarska 215, OIB 61547182596 protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB 1868136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja u iznosu od 465.079,38 kn, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 27. listopada 2021. u nazočnosti pun. tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika, na ročištu za objavu presude od 23. studenog 2021.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija, OIB: 18683136487, u iznosu od 143.220,92 kn prema stečajnom dužniku OPEKA d.d. stečaju, Osijek, Vukovarska 215, OIB:61547182596, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod posl.br. St-1069/18.

II Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" Utvrđuje se da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija, OIB: 18683136487, u iznosu od 321.858,43 kn prema stečajnom dužniku OPEKA d.d. stečaju, Osijek, Vukovarska 215, OIB:61547182596, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod posl.br. St-1069/18."

III Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 51.384,40 kn u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 37.500,00 kn.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.500,00 kn.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika II Višeg isplatnog reda u iznosu od 1.440.002,53 kn koju tražbinu je priznao stečajni upravitelj Opeka d.d. u stečaju.

2. Navodi da je tuženik u stečajnom postupku nad dužnikom Opeka d.d. u stečaju prijavio kao tražbinu II višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 5.053.536,98 kn od kojeg iznosa tužitelj ne osporava tražbine koje je tuženik prijavio s osnova poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 3.613.534,45 kn, dok osporava dio prijavljene tražbine u iznosu od 1.440.002,53 kn i to iz razloga što tuženik nije osobni vjerovnik prijavljenih tražbina sukladno čl. 137. Stečajnog zakona, a iste se odnose na tražbine s osnova poreza na tvrtku, poreza na promet nekretnina, članarine turističkim zajednicama, članarine i doprinosa Hrvatskoj gospodarskoj komori i troškova prisilne naplate iz razloga što su vjerovnici navedenih potraživanja jedinice lokalne samouprave, turističke zajednice, Hrvatska gospodarska komora odnosno FINA, a ne tuženik.

3. Navodi da je rješenjem ovoga suda poslovni broj St-1069/18-50 od 22. svibnja 2019. upućen da u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja, odnosno primitka drugostupanjske odluke pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika.

4. Dodaje da su porez na tvrtku i porez na promet nekretnina prihodi općine ili grada sukladno čl. 42. st. 6 Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne samouprave a ne tražbina tuženika, da članarina Hrvatskoj gospodarskoj komori predstavlja isključivo tražbinu Hrvatske gospodarske komore, a članarina turističke zajednice je isključiva tražbina turističkih zajednica, općina i županija i Hrvatske turističke zajednice.

5. Nadalje, navodi da potraživanje s osnova novčanih kazni su prihodi jedinica lokalne i područne samouprave, a ne tuženika, te predstavljaju tražbine nižeg isplatnog reda sukladno čl. 139. Stečajnog zakona.

6. Također ističe da je nastupila apsolutna zastara prava tuženika na naplatu prijavljenih tražbina sukladno čl. 24, čl. 94. st. 1 i čl. 96. st. 1 Općeg poreznog zakona.

7. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi navodima tužitelja ističući da je je člankom 2. Zakona o poreznoj upravi (NN, br. 115/16, 98/19) propisano da je Porezna uprava jedinstvena i samostalna upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija (tijelo koje predstavlja državu) čija je temeljna zadaća primjena i nadzor primjene poreznih propisa i propisa o prikupljanju doprinosa.

8. Dodaje da su sukladno čl. 3. st. 1. toč. 5., 6. i 11. istog Zakona poslovi Porezne uprave: utvrđivanje poreznih obveza, doprinosa i drugih javnih davanja; organiziranje, praćenje i kontrola naplate poreza, doprinosa i drugih javnih davanja, te naplata i ovrha poreza, doprinosa i drugih javnih davanja, a sukladno st. 2. Porezna uprava obavlja i poslove evidentiranja, utvrđivanja, nadzora, naplate i ovrhe prihoda jedinicama lokalne i područje (regionalne) samouprave, kao i drugih javnih davanja, dok je člancima 4. i 5. istog Zakona propisano da Porezna uprava provodi ovrhu radi naplate proračunskih prihoda čije je utvrđivanje i naplata u djelokrugu drugih ustrojstvenih jedinica Ministarstva financija te ovrhu radi naplate drugih javnih davanja po zahtjevima javnopravnih tijela i sudova u skladu s posebnim propisima, te obavljanje i drugih poslova koji su joj stavljeni u nadležnost prema posebnim propisima.

9. Navodi da se potraživanja po osnovi novčanih kazni za prekršaje uplaćuju u državni proračun sukladno Naredbi o načinu uplaćivanja prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba u 2019. godini, a temeljem čl. 139. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona (NN, br. 71/1 i 104/17) te ista predstavljaju tražbine nižih isplatnih redova koje se namiruju nakon namirenja tražbina viših isplatnih redova.

10. Dodaje da nije nastupila zastara prava na naplatu potraživanja obuhvaćenim predstečajnom nagodbom po računima poreza na promet nekretninama, poreza na tvrtku ili naziv i novčanim kaznama za prekršaje pozivom na čl. 78. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi kojim je propisano da se zastara prekida od dana podnošenja prijave tražbina do proteka roka za isplatu koji je određen u predstečajnoj nagodbi, a člankom 90. istog Zakona je propisano da se na obvezne odnose iz Zakona primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuju obvezni odnosi i to odredba čl. 245. Zakona o obveznim odnosima temeljem koje nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida se ne računa u zakonom određeni rok za zastaru, te se sukladno čl. 233. istog Zakona primjenjuje zastarni rok od 10 godina.

11. Nadalje ističe da je tuženik u postupku predstečajne nagodbe nad stečajnim dužnikom podnio prijavu predmetne tražbine 24. lipnja 2014., a sukladno rješenju ovoga suda o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe između dužnika i tuženika poslovni broj Stpn-5/17-37 od 2. studenog 2017. koje je postalo pravomoćno 13. prosinca 2017. te rješenju kojim je izrađen plan otplate reprogramiranih obveza, prvi anuitet dospijeva 13. prosinca 2018. (od ukupno 48 jednakih mjesečnih anuiteta uz poček od 1 godine) a posljednji 13. studenog 2022. slijedom čega bi zastara prava na naplatu potraživanja obuhvaćenih predstečajnom nagodbom počela teći 14. studenog 2022., iz čega je razvidno da nije nastupila zastara prava na naplatu potraživanja tuženika prema stečajnom dužniku.

12. U odnosu na račune koji nisu obuhvaćeni predstečajnom nagodbom, a isti su prijavljeni kao tražbina II. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad dužnikom, tužitelj navodi da se zastara prava na naplatu potraživanja utvrđuje sukladno čl. 108. i čl. 109. Općeg poreznog zakona (NN, br. 115/16, 106/18 i 121/19) kojima je propisano da pravo i obveza poreznog tijela na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za šest godina, računajući od dana kada je zastara počela

teći, odnosno zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći istekom godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili istekom godine u kojoj je postalo izvršno rješenje kojim je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu i kamate, odnosno istekom godine u kojoj je porezna obveza dospjela.

13. Čini nespornim da je u naknadno provedenom ispitnom postupku kod tuženika, dakle nadležne porezne uprave, utvrđeno da je nastupila djelomična zastara prava na naplatu prijavljenih tražbina II. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 245.625,28 kn, ali ne u iznosu od 1.440.002,53 kn kako tužitelj navodi u tužbi to: za tražbinu po osnovu članarine HGK utvrđene u razdoblju od studenoga 2010. do prosinca 2012. godine u ukupnom iznosu od 229.769,26 kn od čega glavnica iznosi 134.750,00 kn, a kamate 95.019,26 , zatim za tražbinu koja se odnosi na obvezu plaćanja doprinosa za obavljanje javnih ovlasti HGK u razdoblju od studenoga 2010. do prosinca 2012. godine u iznosu od 13.533,25 kn od čega glavnica iznosi 7.903,08 kn, a kamate 5.630,17 kn, za tražbinu po osnovu kamata na PDV na usluge inozemnog poduzetnika u iznosu od 542,77 kn i za tražbinu na ime prisilne naplate sudskih pristojbi tražbinu u iznosu od 1.780,00 kn, utvrđenu rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, broj Povrv 1623/12-4 od dana 11. siječnja 2013., koje je postalo pravomoćno 18. siječnja 2013.

14. Dodaje da se tražbina po osnovu poreza na tvrtku odnosi na 2014. a tražbina po osnovu članarine turističkoj zajednici se odnosi na 2017. slijedom čega nije protekao zastarni rok od 6 godina za naplatu navedenih tražbina, dok je tražbina tuženika po osnovu članarine HGK za razdoblje od 2008 do listopada 2010. godine u u iznosu od 132.124,31 kn osigurana založnim pravom na nekretnini dužnika temeljem ugovora o založnom pravu od 20. prosinca 2010, zaključenom između tuženika kao založnog vjerovnika i Opeke d.o.o Osijeka kao založnog dužnika, a čl. 109. st. 10. istoga Zakona propisano je da kad protekne vrijeme zastare, porezno tijelo čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u neposrednom posjedu ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi a zastarjela tražbina po osnovi kamata ne može se namiriti ni iz opterećene stvari.

15. Nadalje, navodi da za obvezu plaćanja tražbine na ime članarine HGK utvrđene u razdoblju od siječnja 2013. do prosinca 2018. godine, nije protekao rok od šest godina, te nije nastupila zastara prava na naplatu naznačene obveze do dana otvaranja stečajnog postupka, a isto tako niti za obvezu plaćanja doprinosa za obavljanje javnih ovlasti HGK utvrđenu u 2013. godini, dok je najstarija tražbina u iznosu od 135.79 kn po osnovu doprinosa utvrđena u 2010. godini i osigurana je založnim pravom na nekretnini dužnika temeljem ugovora o založnom pravu od 20. prosinca 2010, zaključenom između tuženika kao založnog vjerovnika i Opeke d.o.o Osijeka kao založnog dužnika,

16. Isto tako navodi da su tražbina po osnovu prisilne naplate sudskih pristojbi koje obavlja Porezna uprava u iznosu od 4.850,00 kn i tražbina po osnovu prisilne naplate novčanih kazni i troškova postupka koje obavlja Porezna uprava u iznosu od 17.110,00 kn također osigurane založnim pravom temeljem ranije navedenog ugovora i za iste nije nastupila zastara, dok je obveza najstarije tražbine po ovom

osnovu evidentirana u 2015. godini slijedom čega nije protekao rok od šest godina do dana otvaranja stečajnog postupka pa nije nastupila zastara niti za tu tražbinu.

17. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: prijava tražbine u stečaju od 12. ožujka 2019., rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1069/18-50 od 22. svibnja 2019. i Stpn-5/17-37 od 2. studenog 2017, i prijava tražbine u postupku predstečajne nagodbe od 24. lipnja 2014.s priložima (list spisa 72 - 106) i ispis iz stanja računa poreznog obveznika Opeka d.d. u stečaju od 19. listopada 2020. (list spisa 133 - 158)

18.Tijekom postupka nije sporno da je vjerovnik Republika Hrvatska Ministarstvo financija u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom Opeka d.d Osijek prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 10.211.989,01 kn, koja je u cijelosti priznata a što je vidljivo iz rješenja o odobravanju predstečajne nagodbe ovoga suda poslovni broj Stpn-5/17-37 od 2. studenog 2017 (list spisa 58 i 72), a navedenom predstečajnom nagodbom je određeno da se od utvrđenog iznosa od 10.211.989,01 kn otpisuje iznos obračunatih kamata i naknada od 1.146.472,58 kn, a od ostatka duga u iznosu od 9.065.516,43 kn se otpisuje 40 % što iznosi 3.626.206,57 kn, a ostatak duga od 5.439.306,86 kn će biti otplaćeno u 48 jednakih mjesečnih anuiteta uz kamatu od 4,5 % godišnje, uz poček od jedne godine, računajući od dana pravomoćnosti rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe.

19. Također je nesporno da je nad dužnikom Opeka d.d. Osijek otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1069/2018 od 25.01.2019. te da je tuženik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija prijavio tražbinu u iznosu od 5.053.536,98 kn, koja je utvrđena u sklopu ukupno priznate tražbine u predstečajnoj nagodbi u iznosu od 10.211.989,01 kn.

20. Navedenu tražbinu je priznao stečajni upravitelj kao tražbinu II Višeg isplatnog reda pod rednim brojem 22 (list spisa 20), dok je istu osporio stečajni vjerovnik HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, ovdje tužitelj, a što je razvidno iz rješenja Trgovačkog suda u Osijeku o utvrđenim tražbinama poslovni broj St-1069/18-50 od 22. svibnja 2019.

21. Nije sporno da je navedenim rješenjem u točki III.3. alineja 4 stečajni vjerovnik HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, upućen da u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja odnosno primitka drugostupanjske odluke pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika II Višeg isplatnog reda, Republika Hrvatska Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Osijeku iznosu od 5.053.536,98 (list spisa 25).

22. Navedeno rješenje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-5320/19-2 od 18. rujna 2019. koje je tužitelju dostavljeno putem oglasne ploče suda dana 14. studenog 2019. što je sud utvrdio uvidom u e-spis St-1069/18., a tužba je podnijeta ovome sudu dana 22. studenog 2019. odnosno u roku od 8 dana od primitka drugostupanjske odluke.

23. U ranijem postupku sud je donio presudu pod poslovnim brojem P-330/19-22 od 4.ožujka 2021. kojim je u točki I. utvrdio da je osnovano osporavanje i

da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija, u iznosu od 245.625,28 kn prema stečajnom dužniku OPEKA d.d. stečaju, Osijek, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod posl.br. St-1069/18. dok je u točki II odbio tužbeni zahtjev kojim se utvrđuje da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija, u iznosu od 1.194.377,25 kn prema stečajnom dužniku OPEKA d.d. stečaju, Osijek, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod posl.br. St-1069/18.

24. U točki III izreke presude naloženo je tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 47.800,00 u roku od 8 dana, u točki IV je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 38.125,00 kn, a u točki V je odbijen zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 15.000,00 kn.

25. Protiv točke II, III i IV navedene presude tuženik je izjavio žalbu, a Visoki trgovački sud RH u Zagrebu je presudom i rješenjem poslovni broj PŽ-1680/2021-2 od 26. svibnja 2021. odbio žalbu tužitelja i potvrdio prvostupanjsku presudu u dijelu točke II izreke u kojoj je odbijen tužbeni zahtjev kojim je traženo da se utvrdi da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina II višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija u iznosu od 729.297,87 kn prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju u stečajnom postupku koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem St-1069/18 dok je ukinuo presudu u dijelu točke II izreke u kojem je odbijen tužbeni zahtjev kojim je traženo da se utvrdi da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina II višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija u iznosu od 465.079,38 kn prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju u stečajnom postupku koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem St-1069/18. te u točkama III i IV i predmet je vratio ovome sudu na ponovno suđenje.

26. Podneskom zaprimljenim kod ovog suda dana 13. listopada 2021. tuženik je po pozivu suda specificirao što čini ostatak osporene tražbine u iznosu od 465.079,38 kn za koji je ukinuta ranije donijeta presuda na način da je specificirao na koje vrste i iznose javnih davanja se odnosi ovaj dio glavnog duga i na koja razdoblja.

27. Tužitelj je i dalje ostao kod prigovora zastare te kod prigovora da tuženik nije osobni vjerovnik dužnika jer u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nije imao imovinsko pravnu tražbinu prema njemu.

28. O prigovoru tužitelja da tuženik nije osobni vjerovnik dužnika ovaj sud je odlučio već u ranijoj presudi, na način da je isti ocijenio neosnovanim, a drugostupanjski sud je u presudi i rješenju poslovni broj PŽ-1680/21-2 od 26. svibnja 2021. u točki 13. obrazloženja zauzeo stav da je suprotno tužiteljevim žalbenim navodima, prvostupanjski sud pravilno zaključio da je tuženik osobni vjerovnik stečajnog dužnika Opeka d.d. u stečaju.

29. Sud je tužiteljev prigovor zastare tuženikove tražbine prijavljene u stečajnom postupku nad dužnikom Opeka d.d. u stečaju ocijenio djelomično

osnovanim za iznos od 143.220,92 kn a djelomično neosnovanim za iznos od 321.858,43 kn.

30. Naime, tuženik tijekom postupka nije dokazao da je tražbina tuženika na ime članarine HGK za 2008. u iznosu od 124,31 kn, za 2009. u iznosu od 66.000,00 kn i za 2010. u iznosu od 55.000,00 kn, tražbina na ime doprinosa za obavljanje javnih ovlasti HGK za 2010. u iznosu od 136,61 kn, tražbina na ime prisilne naplate državnih sudskih pristojbi koju obavlja porezna uprava, za 2010. u iznosu od 4.850,00 kn i tražbina prisilne naplate novčanih kazni i troškova postupka koju obavlja porezna uprava za 2010. u iznosu od 17.110,00 kn osigurana temeljem Ugovora o založnom pravu sklopljenim između Ministarstva financija Porezna uprava, Područni ured Osijek i Opeke d.o.o. Osijek ovjerenim kod javnog bilježnika Zdenka Pavelić Musa dana 20. prosinca 2010.

31. Ovo iz razloga što je uvidom u predmetni Ugovor o založnom pravu od 15. prosinca 2020. koji je ovjeren od strane javnog bilježnika Zdenke Pavelić Musa dana 20. prosinca 2020. (list spisa 75-78) sud utvrdio da su čl. 1. ugovorne strane suglasno utvrdile da vjerovnik ovdje tuženik potražuje iz porezno pravnog odnosa založnog vjerovnika ovdje tuženika prema založnom dužniku Opeka d.o.o. Osijek iznos od 4.130.937,44 kn, a temeljem knjigovodstvenog izlista zbirnog stanja računa poreznog obveznika od 15. prosinca 2010. koje izlistanje tuženik nije priložio uz navedeni Ugovor pa sud nije mogao utvrditi da li su iznosom od 4.130.937,44 kn obuhvaćene i predmetne tražbine koje su dospjele 2008, 2009. i 2010.

32. Iz navedenog slijedi da se na predmetne tražbine ne primjenjuje zastarni rok iz čl. 109. st. 10. Općeg poreznog zakona već zastarni rok od 6 godina iz čl. 108. st. 1 navedenog Zakona, pa je za tražbinu tuženika u ukupnom iznosu 143.220,92 kn nastupila zastara.

33. Slijedom navedenog valjalo je u tom dijelu usvojiti tužbeni zahtjev i presuditi kao u točki I izreke presude.

34. Tražbina tuženika na ime poreza na tvrtku ili naziv, šifra vrste prihoda 1732 (list spisa 83) u ukupnom iznosu od 3.081,54 kn (glavnica 2.354,46 kn i kamate 727,08 kn) se odnosi na razdoblje 2014. do 2019. te za navedenu tražbinu nije protekao zastarni rok od 6 godina do dana otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom Opeka d.o.o. (25. siječnja 2019.) sukladno čl. 108. i čl. 109. Općeg poreznog zakona (NN br. 115/16, 106/18 i 121/19.), dok su tražbine za 2012. u iznosu od 733,85 kn i 2013. u iznosu od 782,79 kn obuhvaćene predstečajnom nagodbom te za iste nije nastupila zastara prava na naplatu sukladno čl. 78. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN, br. 108/12, 114/12, 81/13, 112/13, 71/15 i 78/15) i čl. 233. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05., 41/08., 78/15. i 29/18. u daljnjem tekstu ZOO-a).

35. Tražbina tuženika na ime članarine turističkoj zajednici, šifra vrste prihoda 2715 (list spisa 84) u ukupnom iznosu od 3.872,53 kn (glavnica 3.619,56 kn i kamate 252,97 kn) odnosi se na razdoblje 2017. i 2018. te za istu također nije protekao zastarni rok od 6 godina od dospelosti tražbine do dana otvaranja stečajnog postupka.

36. Tražbina tuženika na ime članarine HGK, šifra vrste prihoda 5262 (list spisa 85-92) u ukupnom iznosu od 427.860,21 kn (glavnica 276.884,31 kn i kamate 150.975,90 kn) odnosi se na razdoblje 2008. do 2019., od koje tražbine nije u zastari tražbina kamata u iznosu od 12.173,76 kn za 2011. i za 2012. u iznosu od 14.534,92 kn, članarina HGK za 2013. uvećana za kamate u ukupnom iznosu od 73.742,69 kn, članarina HGK za 2014. u ukupnom iznosu od 71.587,96 kn, članarina HGK za 2015. u iznosu od 36.906,97 kn, članarina HGK za 2016. u iznosu od 32.418,04 kn, članarina HGK za 2017. u iznosu od 32.371,92 kn, članarina HGK za 2018. u iznosu od 31.759,34 kn i članarina za HGK za 2019. u iznosu od 1.240,30 kn jer nije protekao rok od 6 godina od dospijeca navedene tražbine do dana otvaranja stečajnog postupka sukladno čl. 108. i čl. 109. Općeg poreznog zakona.

37. Tražbina tuženika na ime doprinosa za obavljanje javnih ovlasti HGK, šifra vrste prihoda 5278 (list spisa 94-102) u ukupnom iznosu od 5.988,43 kn (glavnica 3.940,42 kn i kamate 2.048,01 kn) se odnosi na razdoblje 2010. do 2019. od koje tražbine nije u zastari tražbina na ime kamata za 2011. u iznosu od 17,35 kn i za 2012. u iznosu od 16,03 kn, te tražbina na ime doprinosa za 2013. u iznosu od 4.033,79 kn (glavnica 3.806,88 kn i kamate 226,91 kn) kao i tražbina na ime kamata 2014. u iznosu od 472,85 kn, za 2015. u iznosu od 409,08 kn, za 2016. u iznosu od 313,83 kn, za 2017. u iznosu od 297,25 kn, za 2018. u iznosu od 274,02 kn i za 2019. u iznosu od 17,62 kn jer nije protekao rok od 6 godina od dospijeca navedene tražbine do dana otvaranja stečajnog postupka sukladno čl. 108. i čl. 109. Općeg poreznog zakona.

38. Isto tako, nije u zastari ni tražbina tuženika na ime troškova prisilne naplate koju provodi porezna uprava, šifra vrste prihoda 4251 (list spisa 106), koja se odnosi na 2015. u iznosu od 400,00 kn i na 2018. u iznosu od 400,00 kn odnosno ukupno iznosi 800,00 kn jer nije protekao zastarni rok od 6 godina od dospijeca predmetne tražbine do dana otvaranja stečajnog postupka sukladno čl. 108. i čl. 109. Općeg poreznog zakona.

39. Slijedom navedenog, za tražbinu tuženik u ukupnom iznosu od 321.858,43 kn nije nastupila zastara slijedom čega je sud odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da sud utvrdi da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina II višeg isplatnog reda tuženika prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju u stečajnom postupku koji se vodi kod ovog suda pod poslovnim brojem St-1069/2018. u navedenom iznosu, te je presudio kao u točki II izreke presude sukladno čl. 108. i čl. 109. Općeg poreznog zakona, čl. 78. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi i čl. 233. ZOO-a.

40. O tražbini tuženika koja se odnosi na članarinu HGK za razdoblje od studenog 2010. do prosinca 2012. u ukupnom iznosu od 229.769,26 kn (glavnica 134.750,00 kn i kamate 95.019,26 kn), o tražbini tuženika koja se odnosi na doprinos za obavljanje javnih ovlasti HGK u iznos od 13.533,25 kn (glavnica 7.903,08 kn i kamate 5.630,17 kn), o tražbini tuženika na ime poreza na dodanu vrijednost na usluge inozemnog poduzetnika u iznosu od 542,77 kn, kao i o tražbini tuženika na ime prisilne naplate državnih sudskih pristojbi koju obavlja porezna uprava u iznosu od 1.780,00 kn, pravomoćno je odlučeno u točki I presude ovoga suda poslovni broj P-330/19-22 od 4. ožujka 2021. kojom je sud utvrdio da je osnovano osporavanje i

da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstvo financija prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju Osijek u iznosu od 245.625,28 kn.

41. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 2, a u svezi s čl. 155. i čl. 163. ZPP-a pa je tuženiku dosuđen trošak postupka u iznosu od 51.384,40 kn.

42. Naime, da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu pripadalo bi mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 174.687,50 kn na ime troškova zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14 i 118/14) Tbr. 8 t. I i Tbr. 9 t. I i Tbr. 42 - za sastav tužbe – 18.750,00 kn s PDV-om, za sastav podneska od 16. ožujka 2020. - 18.750,00 kn s PDV-om, za pristup na ročište od 15. listopada 2020. – 18.750,00 kn s PDV-om kn, za pristup na ročište od 2. veljače 2021 - 18.750,00 kn s PDV-om, za pristup na ročište od 23. rujna 2021. -18.750,00 kn s PDV-om, sastav podneska od 20. listopada 2021. – 18.750,00 kn s PDV-om, pristup na ročište od 27. listopada 2021. – 18.750,00 kn s PDV-om, trošak sastava žalbe – 23.437,50 kn s PDV-om, kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, na presudu u iznosu od 5.000,00 kn i žalbu protiv presude 10.000,00 kn sukladno u skladu sa Tarifom sudskih pristojbi Tbr. 1 t. 1 i Tbr. 2 t. 1 a koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (NN br. 118/18.)

43. Kako je tužitelj u sporu uspio sa 27% pripada mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 47.165,60 kn.

44. Da je tuženik u cijelosti uspio u sporu pripadalo bi mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 135.000,00 kn na ime troškova zastupanja po punomoćniku – državnom odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12, 103/14 i 118/14.) Tbr. 10. t. 4 u svezi s Tbr. 7 t. 1, Tbr. 8 i 9 t. 1 - za sastav odgovora na tužbu 15.000,00 kn, za sastav podneska od 11. rujna 2020. - 15.000,00 kn, za pristup na ročište od 15. listopada 2020. – 15.000,00 kn, za sastav podneska od 21. listopada 2020. - 15.000,00 kn, za sastav podneska od 1. veljače 2021. – 15.000,00 kn, za pristup na ročište od 2. veljače 2021. - 15.000,00 kn, za sastav odgovora na žalbu 15.000,00 kn, za sastav podneska od 13. listopada 2021 – 15.000,00 kn, pristup na ročište 27. listopada 2021. – 15.000,00 kn.

45. Kako je tuženik u sporu uspio sa 73% pripada mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 98.550,00 kn.

46. Kada se prebiju troškovi tuženika u iznosu od 98.550,00 kn i troškovi tužitelja u iznosu od 47.165,60 kn ostaje iznos od 51.384,40 kn u korist tuženika pa je sud obvezao tužitelja da ovaj iznos parničnih troškova naknadi tuženiku u točki III. izreke presude.

47. Sud nije tužitelju priznao trošak sastava podneska od 2. studenog 2020. u iznosu od 18.750,00 kn s PDV-om i sastav podneska od 14. rujna 2021. u iznosu od 18.750,00 kn s PDV-om, budući da navedeni troškovi nisu bili potrebni za vođenje postupka.

48. Slijedom navedenog valjalo je odbiti prijedlog tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u ukupnom iznosu od za iznos od 37.500,00 kn, kao što je to u točki IV izreke presude.

49. U točki V izreke sud je odbio zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.500,00 kn na ime sastava odgovora na žalbu od 18. ožujka 2021. budući da sukladno Tbr. 10. t. 4 OT-e tuženiku pripada za sastav navedenog podneska iznos od 15.000,00 kn a ne 22.500,00 kn.

U Osijeku, 23. studenog 2021.

ZAPISNIČAR
Sanja Ban

S U D A C
Gordana Njari

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, pismeno u roku od 15 dana od dana objave.

Broj zapisa: **eb302-52e86**

Kontrolni broj: **0d2b7-fc1df-7f7c5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=GORDANA NJARI, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.